

โดยเอ็ลเคอร์เครก ซี. คริสเต็นเซิน
แห่งฝ่ายประธานสาวกเจ็ดสิบ

ข้าพเจ้ารู้เรื่องเหล่านี้ด้วยตนเอง

การเรียนรู้ด้วยตัวเองว่าพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์เป็นความจริง เป็นหนึ่งในประสบการณ์ชีวิตที่ยิ่งใหญ่และเปี่ยมด้วยปีติ

พี่น้องชายที่รัก เราได้รับแรงบันดาลใจอย่างต่อนื่องจากแบบอย่างส่วนตัวและการรับใช้ในฐานะปุโรหิตของประธานโรมัส เอส. มอนสัน เมื่อเร็วๆ นี้มีคนถามมัคทายกหลายคนว่า “คุณชื่นชมประธานมอนสันในเรื่องใดมากที่สุด” มัคทายกคนหนึ่งเล่าเรื่องที่ประธานมอนสันในวัยเด็กให้ของเล่นแก่เพื่อนผู้ขัดสน อีกคนพูดถึงเรื่องที่ประธานมอนสันเอาใจใส่ดูแลหญิงหม้ายหลายคนในวอร์ดของท่าน คนที่สามให้ข้อสังเกตเรื่องที่ท่านได้รับเรียกเป็นอัครสาวกตั้งแต่ยังหนุ่มและท่านเป็นพรแก่ผู้คนทั่วโลกแล้วก็มีैयाวชายคนหนึ่งพูดว่า “สิ่งที่ผมชื่นชมมากที่สุดเกี่ยวกับประธานมอนสันคือประจักษ์พยานที่เข้มแข็งของท่าน”

เราทุกคนรู้สึกถึงการเป็นพยานพิเศษของพระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ของศาสดาพยากรณ์และการยึดคำมั่นสัญญาของท่านที่จะทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณด้วยประสบการณ์ทุกอย่างที่ประธานมอนสันแบ่งปัน ท่านเชิญชวนให้ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณให้สมบูรณ์ขึ้น แสวงหาและสร้างเสริมประจักษ์พยานส่วนตัวของเรา ให้เรานึกถึงสิ่งที่ท่านกล่าวไว้ที่แท่นพูดนี้ในการประชุมใหญ่ของสามครั้งที่ผ่านมา “เพื่อเรา

จะเข้มแข็งและต้านแรงดึงทั้งหมดที่กำลังดึงเราไปผิดทาง...เราต้องมีประจักษ์พยานของเราเอง ไม่ว่าจะท่านจะอายุ 12 ขวบหรือ 112 ปี—หรืออายุระหว่างนั้น—ท่านสามารถรู้ได้ด้วยตนเองว่าพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เป็นความจริง”¹

แม้ข่าวสารของข้าพเจ้าในคืนนี้จะมุ่งไปยังผู้ที่มีอายุใกล้ 12 ขวบมากกว่าใกล้ 112 ปี แต่หลักการที่จะแบ่งปันก็ประยุกต์ใช้ได้กับทุกคน เพื่อตอบรับถ้อยคำของประธานมอนสัน ข้าพเจ้าจะถามว่า เราแต่ละคนรู้ด้วยตนเองว่าพระกิตติคุณนี้จริงหรือไม่ เราพูดได้เต็มปากหรือไม่ว่าประจักษ์พยานของเราเป็น

ของเราเองจริง ขออ้างอิงคำพูดของประธานมอนสันอีกครั้ง: “ข้าพเจ้ายืนยันว่าประจักษ์พยานที่เข้มแข็งในพระผู้ช่วยให้รอดของเรา และพระกิตติคุณของพระองค์จะ...ปกป้องท่านจากบาปและความชั่วร้ายรอบตัวท่าน... หากท่านยังไม่มีประจักษ์พยานถึงสิ่งเหล่านี้ จงทำสิ่งที่จะต้องทำให้ได้รับประจักษ์พยานนี้ เป็นเรื่องสำคัญยิ่งที่ท่านจะมีประจักษ์พยานของตนเอง เพราะประจักษ์พยานของผู้อื่นจะพญูท่านไปได้เพียงระยะหนึ่งเท่านั้น”²

ข้าพเจ้ารู้เรื่องเหล่านี้ด้วยตนเอง

การเรียนรู้ด้วยตัวเองว่าพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์เป็นความจริง เป็นหนึ่งในประสบการณ์ชีวิตที่ยิ่งใหญ่และเปี่ยมด้วยปีติ เราอาจต้องฟังปาประจักษ์พยานของคนอื่นก่อน—ตั้งที่นกรบหนุ่มกล่าวไว้ว่า “เราไม่สงสัยเลยว่ามารดาของเรารู้เรื่องนี้” นี่คืจุดเริ่มต้นที่ดี แต่เราต้องสร้างเสริมจากที่นั่น เพื่อความเข้มแข็งในการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณไม่มีอะไรสำคัญไปกว่าการได้รับและเสริมกำลังประจักษ์พยานของเราเอง เราต้องกล้าประกาศดังที่แอลมาทำ “ข้าพเจ้า...รู้เรื่องเหล่านี้ด้วยตนเอง”⁴

“ท่านคิดว่าข้าพเจ้ารู้ถึงความแน่นอนของเรื่องเหล่านี้ด้วยวิธีใด?” แอลมากล่าวต่อไปว่า “ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าเรื่องเหล่านี้เป็นที่รู้แก่ข้าพเจ้าโดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า. ดูเถิด, ข้าพเจ้าอดอาหารและสวดอ้อนวอนมาหลายวันเพื่อข้าพเจ้าจะรู้เรื่องเหล่านี้ด้วยตนเอง. และ บัดนี้ข้าพเจ้ารู้ด้วยตนเองว่าเรื่องเหล่านี้จริง”⁵

ข้าพเจ้าปรารถนาจะเห็นสิ่งที่บิดาข้าพเจ้าเห็น

เช่นเดียวกับแอลมา นี้ไฟรู้ความจริงด้วยตนเองเช่นกัน หลังจากฟังบิดาพูดถึงประสบการณ์ทางวิญญาณหลายเรื่อง นี้ไฟต้องการรู้สิ่งที่บิดารู้ เรื่องนี้เป็นมากกว่าความอยากรู้อยากเห็นตามปกติ—เพราะเป็นสิ่งที่ท่านหวงและกระหายใคร่รู้ แม้ท่านจะ “อายุน้อย ยิงนัก,” แต่ท่านมี “ความปรารถนามากด้วยที่จะรู้ความลับลับของพระผู้เป็นเจ้า”⁶ ท่านปรารถนาอย่างยิ่งที่จะ “เห็น, และได้ยิน, และรู้ถึงเรื่องเหล่านี้, โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์”⁷

ขณะนี้ไฟ “นั่งไตร่ตรองในใจ [ของท่าน]” ท่านถูกพา “ไปในพระวิญญาณ...ไปบนภูเขาสูงยิ่ง” ที่นั่นท่านถูกถามว่า “เจ้าปรารถนา

สิ่งใดหรือ?” ท่านตอบอย่างเรียบง่ายว่า “ข้าพระองค์ปรารถนาจะเห็นสิ่งที่บิดาข้าพระองค์เห็น”⁸ ด้วยใจที่เชื่อและความวิริยะอุตสาหะของท่าน นีไฟได้รับการโปรดด้วยประสบการณ์ที่น่าอัศจรรย์ ท่านได้รับการเป็นพยานถึงการประสูติ พระชนม์ชีพ และการตรึงกางเขนของพระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ที่จะเกิดขึ้น ท่านเห็นการออกมาของพระคัมภีร์มอรมอนและการฟื้นฟูพระกิตติคุณในยุคสุดท้าย—ทั้งเป็นผลของความปรารถนาที่จริงใจของท่านที่จะรู้ด้วยตัวท่านเอง⁹

ประสบการณ์ส่วนตัวเหล่านี้กับพระเจ้าเตรียมนีไฟสำหรับความยากลำบากและการท้าทายที่ท่านจะเผชิญในไม่ช้า ประสบการณ์เหล่านี้ช่วยให้ท่านยืนอย่างมั่นคงเมื่อคนอื่นๆ ในครอบครัวกำลังต่อสู้ดิ้นรน ท่านทำสิ่งนี้ได้เพราะท่านได้ *เรียนรู้* ด้วยตนเองและ *ทราบ* ด้วยตนเอง ท่านได้รับการโปรดด้วยประจักษ์พยานของท่านเอง

ให้คนนั้นทูลขอจากพระเจ้า

เด็กเช่นนีไฟ ศาสดาโจเซฟ สมิทท์ “อายุน้อย ยิ่งนัก,” เมื่อท่านมี “จิตใจ... ว่าวุ่นครุ่นคิดหนัก” เกี่ยวกับความจริงทางวิญญาณสำหรับโจเซฟ นั่นเป็นเวลา “กังวลใจมาก” ขณะแวดล้อมไปด้วยข่าวสารที่ขัดแย้งสับสนด้านศาสนา ท่านต้องการรู้ว่าศาสนจักรใดถูกต้อง¹⁰ โดยได้รับแรงบันดาลใจจากถ้อยคำ

ในพระคัมภีร์ไบเบิล: “แต่ถ้าใครในพวกท่านขาดสติปัญญา ให้คนนั้นทูลขอจากพระเจ้า”¹¹ ท่านลงมือกระทำด้วยตนเองเพื่อค้นหาคำตอบจนเข้าที่สวยามในฤดูใบไม้ผลิปี 1820 ท่านเข้าไปในป่าแล้วคุกเข่าสวดอ้อนวอน ด้วยศรัทธาของท่านและเนื่องด้วยพระผู้เป็นเจ้าทรงมีงานพิเศษให้ท่านทำ โจเซฟได้รับนิมิตอันรุ่งโรจน์ของพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาและพระบุตร พระเยซูคริสต์ และเรียนรู้ด้วยตนเองว่าท่านต้องทำสิ่งใด

จากประสบการณ์ของโจเซฟ สมิทท์ ท่านเห็นรูปแบบที่จะประยุกต์ใช้เพื่อรับและสร้างเสริมประจักษ์พยานของตนเองหรือไม่ โจเซฟน้อมรับพระคัมภีร์เข้าในส่วนลึกของจิตใจ ท่านไตร่ตรองอย่างลึกซึ้งและประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ของตนเอง จากนั้นท่านลงมือกระทำในสิ่งที่เรียนรู้ ผลก็คือนิมิตแรกอันรุ่งโรจน์—และทุกสิ่งก็ตามมา แท้จริงแล้วศาสนจักรนี้สถาปนาขึ้นบนหลักธรรมที่ทุกคน—รวมทั้งเด็กหนุ่มชาวไร่อายุ 14 ปี—สามารถ “ทูลขอจากพระเจ้า” ได้ และจะได้รับคำตอบต่อการสวดอ้อนวอนนั้น

ถ้ากระนั้นประจักษ์พยานคืออะไร

เรามักได้ยินสมาชิกศาสนจักรพูดว่าประจักษ์พยานเป็นสมบัติล้ำค่าที่สุด นี่คือของประทานศักดิ์สิทธิ์จากพระผู้เป็นเจ้าที่เราจะรับได้โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

เป็นความรู้สึกแนใจที่สงบนิ่ง ไม่หวั่นไหว เราได้รับการจากการศึกษา สวดอ้อนวอนและดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ เป็นความรู้สึกว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงยืนยันเป็นพยานต่อจิตวิญญาณเราว่าสิ่งที่เราเรียนรู้และทำนั้นถูกต้อง

บางคนพูดราวกับว่าประจักษ์พยานคือสวิตช์ไฟ—อาจเปิดหรือเปิดก็ได้ ท่านอาจมีประจักษ์พยานหรือไม่มีก็ได้ ในความเป็นจริงประจักษ์พยานเปรียบได้ดังต้นไม้ที่ผ่านการเจริญเติบโตและพัฒนาการมาหลากหลายขั้นตอน ต้นไม้ที่สูงที่สุดในอุทยานแห่งชาติเรดวูดทางตะวันตกของสหรัฐ ขณะท่านยืนอยู่ท่ามกลางต้นไม้ที่ขึ้นอยู่หนาแน่นเหล่านี้ ช่างน่าพิศวงเมื่อคิดว่าแต่ละต้นงอกงามขึ้นมาจากเมล็ดพืชเล็กๆ เม็ดเดียว เปรียบดังประจักษ์พยานของเรา แม้จะเริ่มต้นจากประสบการณ์ทางวิญญาณเพียงครั้งเดียว เมื่อเวลาผ่านไปย่อมเติบโตและพัฒนาจากการบำรุงเลี้ยงที่ต่อเนื่องและการประสบเหตุทางวิญญาณบ่อยครั้ง

ไม่แปลกที่ศาสนาดพยากรณ์แอลมาอธิบายถึงวิธีที่เราจะพัฒนาประจักษ์พยานโดยพูดถึงเมล็ดพืชที่เติบโตเป็นต้นไม้ “หากท่านให้” ท่านกล่าว “เพื่อจะปลูกเมล็ดพืชในใจท่าน, คูเถิด, หากเป็นเมล็ดจริง, หรือเมล็ดดี, หาก ท่านไม่โยนมันทิ้งโดยความไม่เชื่อของท่าน, ...มันจะเริ่มงอกอยู่ในอกท่าน; และเมื่อท่านรู้สึกถึงการพองนี้, ท่านจะกล่าวใน

เคปทาวน์, แอฟริกาใต้

ใจว่า—มันจำเป็นต้องเป็นว่านี่คือเมล็ดดี, หรือว่า พระวจนะดี, เพราะมันเริ่มทำให้จิตวิญญาณ ข้าพเจ้าขยาย; แท้จริงแล้ว, มันเริ่มให้ความสว่างแก่ความเข้าใจของข้าพเจ้า, แท้จริงแล้ว, มันเริ่มมีรสเลิศสำหรับข้าพเจ้า.”¹²

บ่อยครั้งนี่คือวิธีเริ่มต้นของประจักษ์พยาน: ด้วยความศักดิ์สิทธิ์ สว่างไสว มันใจ ที่ทำให้รู้ว่าพระวจนะของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของจริง อย่างไรก็ตาม แม้ความรู้สึกนั้นจะเลิศเพียงใด ก็เป็นเพียงการเริ่มต้นเท่านั้น งานแห่งการเติบโตของประจักษ์พยานท่านยังไม่เสร็จ—งานนี้ต้องทำมากกว่าการปลุกต้นเรดวูดซึ่งเสร็จสิ้นเมื่อต้นอ่อนแทงยอดออกมาจากพื้นดิน หากเราละเลยไม่ใส่ใจต่อการกระตุ้นเตือนทางวิญญาณในช่วงแรก ไม่บำรุงเลี้ยงต้นอ่อนเหล่านี้ด้วยการศึกษาพระคัมภีร์และสวดอ้อนวอนอย่างต่อเนื่องเพื่อแสวงหาประสบการณ์กับพระวิญญาณเพิ่มขึ้น ความรู้สึกจะอ่อนล้าและประจักษ์พยานจะเหี่ยวแห้งลง

ดังที่แอลมาเปรียบไว้ “แต่หากท่านละเลยต้นไม้มัน, และไม่คิดถึงการบำรุงเลี้ยงมัน, คุณเกิดมันจะไม่แตกราก; และเมื่อความร้อนของดวงอาทิตย์มาถึงและแผดเผามัน, เนื่องจากมันไม่มีรากมันย่อมเหี่ยวแห้งไป, และท่านก็ถอนมันขึ้นและโยนมันทิ้ง.”¹³

ส่วนมากประจักษ์พยานของเราจะเติบโตเหมือนต้นไม้มัน: ค่อยเป็นค่อยไป แทบไม่รู้ไม่ไ้ซึ่งจะเป็นไปตามผลลัพธ์แห่งการเอาใจใส่

อย่างต่อเนื่องและความพากเพียรของเรา “แต่หากท่านจะบำรุงเลี้ยงพระวจนะ,” แอลมาให้สัญญา “แท้จริงแล้ว, บำรุงเลี้ยงต้นไม้มันเมื่อเริ่มเติบโต, โดยศรัทธาของท่านด้วยความขยันหมั่นเพียรยิ่ง, และด้วยความอดทน, โดยตั้งตารอผลจากต้นไม้มันจะแตกราก; และคุณเกิดมันจะเป็นต้นไม้มันที่งอกงามไปสู่ชีวิตอันเป็นนิรันดร์.”¹⁴

บัดนี้ถึงเวลา; วันนี้คือวันนี้

ประจักษ์พยานของข้าพเจ้าเองเริ่มเมื่อศึกษาและไตร่ตรองคำสอนในพระคัมภีร์มอรมอน เมื่อคุณเข้าทูลตามพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของโดยสวดอ้อนวอนอย่างนอบน้อม พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพยานแก่จิตวิญญาณข้าพเจ้าว่าสิ่งที่ข้าพเจ้าอ่านจริง การเป็นพยานครั้งแรกนี้เป็นสิ่งเร้าให้ข้าพเจ้ามีประจักษ์พยานในความจริงข้ออื่นๆ ของพระกิตติคุณมากมาย ดังนั้น เช่นเดียวกับที่ประธานมอนสันสอนว่า “เมื่อเรารู้ว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง เราจะรู้ด้วยว่าโจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์และท่านเห็นพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของนิรันดร์และพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ เราจะรู้ด้วยว่าพระกิตติคุณได้รับการฟื้นฟูในยุคสุดท้ายนี้ผ่านโจเซฟ สมิธ—รวมถึงการฟื้นฟูทั้งฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค”¹⁵ นับจากวันนั้น ข้าพเจ้ามีประสบการณ์ที่ศักดิ์สิทธิ์กับพระวิญญาณบริสุทธิ์หลายครั้งซึ่งช่วยย้าให้

ข้าพเจ้ามั่นใจว่าพระเยซูคริสต์คือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลกและว่าพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระองค์เป็นความจริง เหมือนกับแอลมา ข้าพเจ้าอาจกล่าวได้ด้วยใจแน่วแน่ใจว่า ข้าพเจ้ารู้เรื่องเหล่านี้ด้วยตนเอง

สหายวัยเยาว์ทั้งหลาย บัดนี้ถึงเวลาแล้ว และวันนี้คือวันนี้ที่เราจะเรียนรู้และย้ำความมั่นใจแก่ตนเองว่าพระกิตติคุณนี้จริง เราแต่ละคนมีงานสำคัญต้องทำ เพื่อให้งานนี้สำเร็จและเพื่อได้รับการปกป้องจากอิทธิพลของโลกซึ่งดูเหมือนปรากฏขึ้นตลอดเวลา เราต้องมีศรัทธาของแอลมา นีไฟ และเด็กหนุ่มโจเซฟ สมิธเพื่อมีและพัฒนาประจักษ์พยานของเราเอง

เจกเซมมัทนายกที่เล่าให้ฟัง ข้าพเจ้าชื่นชมประธานมอนสันที่ประจักษ์พยานของท่านซึ่งสูงตระหง่านดุจต้นเรดวูด แม้กระนั้นประจักษ์พยานของประธานมอนสันยังคงต้องเติบโตและพัฒนาต่อไปตลอดเวลา เราสามารถรู้ได้ด้วยตนเองดังที่ประธานมอนสันรู้ว่าพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราและพระเจ้าผู้ไถ่ของโลก ว่าโจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์แห่งการฟื้นฟู รวมถึงการฟื้นฟูฐานะปุโรหิตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เราดำรงฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์นั้น ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนด้วยความนอบน้อมขอให้เราเรียนรู้และรู้สิ่งเหล่านี้ด้วยตัวเราเองในพระนามศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โธมัส เอส. มอนสัน “กัลยาณมิตรเดียว,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2011, 80.
2. โธมัส เอส. มอนสัน “อำนาจฐานะปุโรหิต,” *เลียวไฮนา* พ.ศ. 2011, 84.
3. แอลมา 56:48.
4. แอลมา 5:46.
5. แอลมา 5:45-46.
6. 1 นีไฟ 2:16.
7. 1 นีไฟ 10:17.
8. 1 นีไฟ 11:1-3.
9. ดู 1 นีไฟ 11-14.
10. ดูโจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:8-10.
11. ยากอบ 1:5.
12. แอลมา 32:28.
13. แอลมา 32:38.
14. แอลมา 32:41.
15. โธมัส เอส. มอนสัน, *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2011, 80.